

500

רשומות

קובץ התקנות

10 בפברואר 1955

500

י"ח בשבט תשט"ו

עמוד

- 598 תקנות בית משפט (ערעורים בעניני מ"ס הכנסה) (תיקון. מס' 2), תשט"ו—1955
- 598 תקנות החשמל (סדרי הדין של ועדת עררים), תשט"ו—1955 .
- תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (תקנות להשתלמות מקצועית במוסדות להשכלה גבוהה), תשט"ו—1955
- 600
- 604 תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955
- 604 צו תעריף המכס והפטור (מס' 13), תשט"ו—1955
- 605 צו מ"ס הבולים (עינוגים) (פטור מס' 2), תשט"ו—1955
- 606 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש לוואי סוכריר), תשט"ו—1955
- 606 צו תכנון ערים (ראשון לציון), תשט"ו—1955
- 607 צו ההגנה (ייצור מטפוא והסחר בו), תשט"ו—1955
- 608 צו הפיקוח על המזונות (הגבלת הסחר במספוא) (ביטול), תשט"ו—1955
- חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה), תשט"ו—1955
- 609

מדור לשלטון מקומי

- 614 חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955
- 614 חוק עזר לתל אביב-יפו (עידוד השקעות הון) (פטור מתשלום ארנונה), תשט"ו—1955
- 615 חוק עזר להרצליה (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1955
- 616 חוק עזר לקרית ביאליק (אספקת מים), תשט"ו—1955
- 618 חוק עזר לקרית עמל (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955
- 618 חוק עזר לתל מונד (היטל עינוגים), תשט"ו—1955
- 619 חוק עזר לתל מונד (מודעות ושלטים), תשט"ו—1955

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר הוצאות הערעור

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 (8) לפקודת מס הכנסה, 1947, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 11 לתקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה), 1941², תבוא תקנה זו:

החלפת תקנה 11

„הוצאות הערעור 11. (1) בית המשפט יפסוק, לפי ראות עיניו, אם לחייב בהוצאות הערעור, לרבות שכר עורך דין, הוצאות נסיעה ושכר בטלה של עדים, ועל מי להטילן.

(2) בית המשפט רשאי, לפי ראות עיניו, לפסוק לטובת אחד הצדדים את תשלום הוצאות של בקשה מיוחדת או בירור משפטי מיוחד ופסק זה לא ייפגע על ידי כל החלטה שתינתן לאחר מכן לגבי הוצאות, אלא אם בית המשפט ציווה במפורש אחרת.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955“.

השם

פ נ ח ס ר ו ז נ
שר המשפטים

ט' בשבט תשט"ו (1 בפברואר 1955)

(חמ"מ/ה/7)

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 161.
² ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1130, עמ' 1227; ק"ח 483, תשט"ו, עמ' 122.

חוק החשמל, תשי"ד—1954

תקנות בדבר סדרי הדין של ועדת עררים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 (ג) לחוק החשמל, תשי"ד—1954, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„ועדה“ — ועדת עררים שנתמנתה על פי סעיף 7 לחוק;

„ערר“ — ערר שהוגש על פי סעיף 8 לחוק;

„החלטת המנהל“ — החלטת המנהל שניתנה על פי סעיף 6 לחוק.

2. הערר יוגש בכתב לוועדה תוך שלושים יום מיום מסירת החלטת המנהל לעורר, אך יושב ראש הוועדה רשאי להאריך את הזמן להגשת הערר, אם יראה סיבה מספקת לכך.

הגשת ערר

3. (א) בכתב הערר יפורטו:

פרטי הערר

(1) שמו של העורר, תיאורו, משלח ידו ומענו, והמען למסירת מסמכים;

(2) התאריך שבו נמסרה החלטת המנהל לעורר;

(3) הנימוקים אשר עליהם מבסס העורר את עררו, כל נימוק בפסקה מיוחדת ובקיצור.

(ב) הערר יהא חתום ביד העורר או בא כוחו.

(ג) לכתב הערר יצורף העתק החלטת המנהל שעליה הוא עורר.

(ד) המנהל יצוין בכתב הערר כמשיב.

¹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 190.

4. (א) העורר חייב להגיש לוועדה את המסמכים שלהלן בשני העתקים :

(1) כתב הערר ;

(2) החלטת המנהל שעליה הוא עורר.

(ב) הוגש כתב הערר לוועדה, ימסור יושב ראש הוועדה למשיב העתק אחד ממנו ומהמסמכים שצורפו לו למשיב.

תשובת המשיב

5. (א) המשיב רשאי להגיש לוועדה, תוך שבעה ימים מהיום שבו נמסר לו העתק מכתב הערר, תשובה בכתב בשני העתקים.

(ב) התשובה תיחתם ביד המשיב או בא כוחו.

(ג) הוגשה תשובת המשיב כאמור בתקנה זו, ימסור יושב ראש הוועדה לעורר העתק מהתשובה.

החלטה על יסוד החומר בכתב

6. ויתרו העורר והמשיב להשמיע טענותיהם בפני הוועדה, רשאית הוועדה לתת את החלטתה על יסוד החומר בכתב שהובא בפניה.

קביעת מועד לשמיעת הערר

7. לא ויתרו הצדדים כאמור בתקנה 6 או החליט יושב ראש הוועדה להזמין את הצדדים, ייקבע, כתום חמישה עשר יום מיום הגשת הערר, מועד לשמיעתו ותימסר לצדדים על כך הודעה מוקדמת של שבעה ימים לפחות.

הזמנת עדים וחקירתם

8. (א) כל צד רשאי על פי בקשה להזמין אנשים שנוכחותם לפני הוועדה דרושה כדי להעיד או להמציא מסמכים.

(ב) הצד המזמין עד יחקור אותו. הצד האחר רשאי לחקרו בחקירה שכנגד והצד המזמין רשאי לחקרו בחקירה חוזרת בענינים הנובעים מאותה חקירה שכנגד.

טענות הצדדים

9. (א) הוועדה תשמע תחילה את טענות העורר ולאחר מכן את טענות המשיב.

(ב) הוועדה רשאית, ככל שהדבר יראה לה, להתיר לעורר להשיב על טענות המשיב.

החלטת הוועדה

10. (א) החלטת הוועדה תיערך בכתב ותיחתם ביד היושב ראש וחברי הוועדה.

(ב) העתק ההחלטה, מאושר ביד יושב ראש הוועדה, ימסר לעורר ולמשיב בסמוך ככל האפשר למתן ההחלטה.

מיוזג עררים

11. הוועדה רשאית למזג עררים התלויים ועומדים לפניה, לדון בהם במשותף ולתת החלטה אחת ככולם, אם כרוכות בהם אותן בעיות חוק או אותן בעיות עובדה או כרוכות בהם בעיות חוק או בעיות עובדה דומות.

צירוף צדדים

12. הוועדה רשאית בכל שלב של מהלך הדיון לצרף, על פי בקשת העורר או המשיב או אדם מעוניין כעורר או כמשיב בערר שלפניה, כל אדם הנראה לה מעוניין בו.

מסירה

13. מסירת ערר, תשובה, החלטת הוועדה או הודעה לפי תקנות אלה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי כתבתו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים.

השם

14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות החשמל (סדרי הדין של ועדת עררים), תשט"ו—1955".

פ נ ח ס ר ו ז ן
שר המשפטים

ט' בשבט תשט"ו (1 בפברואר 1955)
(חמ"ט 16)

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט — 1949

תקנות בדבר הקלות לנכים להשתלמות מקצועית
במוסדות להשכלה גבוהה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 28 ו-29 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט—1949,
אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

”נכה” — נכה שדרגת נכותו היא 10% ומעלה;

”נכה משוקם” — נכה שנתמלאו בו אחת מאלה:

(1) מיום היותו לנכה קיבל מהמדינה עזרה ממשית לכינון עסק או להכשרה מקצועית.

(2) יש לו מקור קבוע של הכנסה המספיקה למחייתו;

”הכנסה” — הכנסתו של הנכה, של בן-זוגו הגר אתו יחד ושל יתר בני משפחתו התלויים בו;

”מחיה” — מחייתו של הנכה, של בן-זוגו הגר אתו יחד ושל יתר בני משפחתו התלויים בו;

”שיקום נכה” — השתלמותו של נכה במוסד להשכלה גבוהה לשם רכישת מקצוע, שהתעסקות בו דורשת השתלמות כאמור ושהמקצוע ישמש לנכה מקור תעסוקה והכנסה כדי מחייתו;

”מימון” — המצאת אמצעים כספיים, לרבות מענקים ואשראי, הדרושים לשיקומו של נכה;

”מנהל האגף” — מנהל אגף כוח אדם שבמשרד הבטחון;

”מנהל המחלקה” — מנהל מחלקת השיקום שבמשרד הבטחון;

”מנהל הלשכה” — מנהל לשכת שיקום אזורית, שהוקמה על ידי מחלקת השיקום שבמשרד הבטחון;

”רופא מוסמך” — רופא מוסמך ראשי או רופא מוסמך מקומי, שנתמנה לפי תקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי”ד—1954.²

הקמת ועדה
להשכלה גבוהה

2. (א) על יד מחלקת השיקום שבמשרד הבטחון תוקם ועדה (להלן — הועדה), שתהיה מורכבת ממנהל המחלקה וארבעה חברים, שיתמנו על ידי מנהל האגף; אחד — מבין הרופאים המוסמכים, אחד — מבין עובדי מחלקת השיקום, אחד — מבין המועמדים שיוצעו על ידי המנהל הכללי למשרד החינוך והתרבות, ואחד — מבין המועמדים שיוצעו על ידי ארגון נכי צה”ל המייצג את המספר הגדול ביותר של נכים אלה בארץ.

(ב) מנהל המחלקה ישמש יושב ראש הועדה.

בקשה למימון
שיקום

3. (א) נכה המבקש מימון שיקומו יגיש בקשה בכתב למנהל לשכה שבאזור מגוריו, לא יאוחר מתום שנה מהיום שבו נמסרה ההחלטה של הועדה הרפואית או של הועדה הרפואית העליונה שקבעה בראשונה את דרגת נכותו, או מתום מחצית שנה מיום פרסום תקנות אלה ברשומות. הכל לפי התאריך המאוחר יותר: אולם נכה משוקם יגיש בקשה למימון שיקומו לא יאוחר מתום שנה מיום פרסום תקנות אלה ברשומות.

(ב) בבקשה יציין הנכה את המקצוע שברצונו לרכוש על ידי השתלמות ואת המוסד להשכלה גבוהה שבו הוא רוצה להשתלם.

¹ ס”ח 25, תש”ט, עמ’ 278.
² ק”ח 430, תשי”ד, עמ’ 500.

4. (א) מנהל הלשכה רשאי לחקור נכה, המבקש מימון שיקומו בכל הענינים, שלדעתו יש להם נגיעה לבקשתו של אותו נכה.

(ב) מנהל הלשכה רשאי לדרוש מהנכה, שימציא לו הוכחות לאימות תשובותיו בדבר מצבו האישי, נכותו ומצב בריאותו בכלל, השכלתו, משלח ידו, הכשרתו המקצועית, מקום עבודתו לפני ההתגייסות ומצבו הכלכלי והכספי.

(ג) מנהל הלשכה רשאי לבקש ממוסדות השכלה, מדע, כלכלה ומאגודים מקצועיים וכיוצא בהם וכן ממומחים — חוות דעת בנוגע לבקשתו של הנכה שהוגשה לפי תקנה 3.

דחיית הבקשה

5. (א) נכה שלא נתן כל תשובה או שנתן תשובה בלתי מלאה או בלתי נכונה באחת השאלות שמנהל הלשכה הציג לפניו לשם החקירה האמורה בתקנה 4 (א) או שלא המציא הוכחות לאימות תשובותיו כאמור בתקנה 4 (ב), אף על פי שבאפשרותו לתת תשובה או להמציא הוכחה כאמור, רשאי מנהל הלשכה לדחות את בקשתו ולא להביא את הענין לדיון בפני הועדה.

(ב) הנכה רשאי לערער על ההחלטה האמורה בתקנה 5 (א), תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה על הדחייה, בפני מנהל המחלקה והחלטתו היא סופית.

טיפול בבקשה

6. (א) מנהל הלשכה ירשום בכל בקשה של נכה :

(1) את דעתו ודעת המוסדות והמומחים בדבר הבקשה ורשאי הוא להמליץ על מוסד להשכלה גבוהה שבו רצוי, לדעתו, לאפשר לנכה להשתלם, בין שזה המוסד הנוכח בבקשה ובין שזה מוסד אחר ;

(2) את סכום המימון הכרוך, לדעתו, במילוי הבקשה תוך ציון התקופה הדרושה, לדעתו, להשתלמות המבוקשת על ידי הנכה.

(ב) החליט מנהל הלשכה לא לדחות בקשתו של נכה, יעביר אותה לוועדה בצירוף כל החומר וכן חוות דעתו והמלצותיו, שרשם לפי תקנה זו.

סמכויות
הועדה

7. (א) הועדה רשאית לדחות את הבקשה או לאשר את צורת ההשתלמות במוסד להשכלה גבוהה, המוצעת על ידי הנכה בבקשתו או המומלצת על ידי מנהל הלשכה בתנאים וסייגים שתמצא לנכון וכן רשאית היא להחליט באותו אופן על מוסד להשכלה גבוהה אחר שבו אפשר, לדעתה, לקבל את ההשתלמות המבוקשת על ידי הנכה.

(ב) לוועדה יהיו הסמכויות שיש למנהל לשכה לפי תקנה 4 ו-5.

סייגים
לסמכויות
הועדה

8. לא יאושר לנכה מימון שיקומו, אלא אם יש בידו תעודת בגרות והוכיח כי יתקבל למוסד, שבו עומדים לאשר לו את ההשתלמות.

הודעה על
ההחלטה

9. הודעה על החלטת הועדה, שמנהל המחלקה מסכים לה, תימסר על ידי מנהל הלשכה לנכה בכתב, תוך ארבעה עשר יום מהיום שנתקבלה.

עיון נוסף

10. נכה, הרואה את עצמו מקופח על ידי החלטת הועדה, רשאי תוך ארבעה עשר יום מהיום שנמסרה לו הודעה עליה, לבקש מהועדה עיון נוסף בהחלטה על יסוד נימוקים שיביא הנכה בפניה.

ערעור של
מנהל המחלקה

11. (א) סבור מנהל המחלקה כי החלטת הועדה שניתנה לפי תקנה 7 או 10 מיוסדת על טעות בעובדה או בדין או מעמיסה על אוצר המדינה עול כספי כבד מדי, או אינה מתאימה לנכה או אין סיכויים להשיג על ידה את מטרות השיקום, יערער על כך לפני מנהל האגף.

(ב) מנהל האגף רשאי לבטל או לאשר את החלטת הועדה בתנאים או בסייגים שימצא לנכון וכן רשאי הוא להחליט על צורת השתלמות או מוסד להשכלה גבוהה השונים מאלה שנקבעו בהחלטת הועדה.

12. החלטת הועדה שהודעה עליה נמסרה לנכה לפי תקנה 9 והנכה לא ביקש עיון נוסף לפי תקנה 10, וכן החלטת הועדה שניתנה לאחר עיון נוסף לפי תקנה 10 ומנהל המחלקה לא ערער עליה לפי תקנה 11 (א), והחלטת מנהל האגף שניתנה לפי תקנה 11 (ב) — הן סופיות ומנהל המחלקה ומנהל הלשכה יבצעו החלטה כזאת מבלי שיצטרכו להביא לפני הועדה או לפני מנהל האגף את הענין לדיון נוסף בדבר פרטי הביצוע, אלא במידה וימצאו זאת לנכון.

סופיות
ההחלטות
וביצוען

13. (א) מימון השיקום כולל:

תשלומים
למימון השיקום

(1) תשלום למחיית הנכה בשיעור שביחד עם התגמול החדשי שהוא מקבלו לפי החוק יהיה שווה לשיעור התגמול החדשי שהנכה היה זכאי לו אילו היתה דרגת נכותו 100% ;

(2) שכר לימוד בשיעור שיוסכם מראש בין מנהל המחלקה לבין המוסד שבו תינתן לנכה ההשתלמות שאושרה לו ;

(3) הוצאות רכישת מכשירי לימוד, ציוד, ספרי לימוד וכיוצא באלה בשיעור שיאושר מראש על ידי מנהל המחלקה בהתאם להנחיות של מנהל האגף.

(ב) התשלום לפי תקנת משנה (א) (1) יינתן :

(1) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 50% ומעלה — כהענקה, כל זמן שדרגת נכותו היא כאמור ;

(2) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 35% עד 49% ועד בכלל —

(א) כהענקה — אותו החלק מהתשלום המהווה אחוזים מכל התשלום השווים לאחוזי דרגת נכותו שתיקבע לו מזמן לזמן, כל זמן שדרגת נכותו היא כאמור ;

(ב) כמילווה — יתרת התשלום ;

(3) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 19% — 34% ועד בכלל — כמילווה ;

(4) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 10% — 18% ועד בכלל — כמילווה, ובלבד שתשלום זה לא יעלה על תשלום שהיה מקבל אותו נכה לו היתה דרגת נכותו 50%.

(ג) התשלום לפי תקנת משנה (א) (2) ו-(3) יינתן כהענקה, אולם לנכה שחלה עליו תקנת משנה (ב) (4) יינתן תשלום זה כמילווה.

14. תקופת המימון של שיקום היא כתקופת הלימוד הרגילה המקובלת במוסד, שבו אושרה לנכה ההשתלמות האמורה והדרושה בכדי לאפשר לתלמיד במוסד האמור לגשת לבחינת סיום או לבחינה לקבלת תואר אקדמאי מדרגה נמוכה, שתזכהו להתחיל בהתעסקות או בהתמחות במקצוע ששימש מטרת שיקומו, אולם לגבי נכה, שחלה עליו תקנה 13 (ב) (4), לא תעלה תקופת המימון על תקופה של שנתיים ימים.

תקופת המימון

- (1) לגבי הוצאות לפי תקנה 13 (א) (1) — בסופו של כל חודש ;
- (2) לגבי הוצאות לפי תקנה 13 (א) (2) — כפי שהוסכם מראש בין מנהל המחלקה ובין המוסד שבו תינתן לנכה השתלמות שאושרה לו ;
- (3) לגבי הוצאות לפי תקנה 13 (א) (3) — כפי שייקבע על ידי מנהל לשכה.

פרעון המילווה
ורכיבת

16. (א) המילווה לפי תקנות אלה ייפרע על ידי הנכה לאחר סיום מימון שיקומו בשיעורים חדשיים, שייקבעו על ידי מנהל הלשכה הנוגע בדבר.
- (ב) מנהל הלשכה בבואו לקבוע את השיעורים החדשיים האמורים יתן את דעתו על יכלתו של הנכה לשאת בתשלומים מבלי לפגוע בצרכי די מחייתו.
- (ג) מפגר נכה בפרעון המילווה במועדים שנקבעו לפי תקנות אלה, רשאי מנהל לשכה להורות כי הנכה ישלם רכיבת כדין בעד סכום המילווה שבפיגור.
- (ד) נכה הרואה את עצמו מקופח על ידי החלטת מנהל הלשכה לפי תקנת משנה (א) או (ג), רשאי לערער עליה בפני מנהל המחלקה תוך ארבעה עשר יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה על ההחלטה והחלטתו של המנהל היא סופית.

סיום המימון

17. (א) מימון שיקום יסתיים :
 - (1) אם מנהל המחלקה החליט להפסיק את המימון מחמת שהנכה לא מילא אחרי הוראות תקנה 18 (1) ו-(2) ;
 - (2) כתום התקופה הנזכרת בתקנה 14.
- (ב) אין הפסקת המימון לפי תקנת משנה (א) משחררת נכה מחובה לפי תקנה 18 (3) ו-(4).

חובות נכה

18. נכה שאושר לו שיקום חייב :
 - (1) למלא אחרי הוראות המחייבות במוסד שבו הוא מקבל השתלמות שאושרה לו ובכלל זה להשתתף בשיעורים ובעבודה המעשית וכן לעמוד בבחינות ;
 - (2) להוכיח למנהל הלשכה הנוגע בדבר כתום זמן לימוד הנהוג במוסד האמור, כי עמד בהצלחה בבחינות הדרושות וכי נזקף לו זמן הלימוד שחלף ;
 - (3) לפרוע במועד את המילווה שקיבל למימון שיקומו ;
 - (4) לשלם בעד סכומי המילווה שפיגר בתשלומם את הרכיבת הקבועה על פי תקנה 16 (ג).

מסירת הודעת
החלטה

19. הודעה על החלטה לפי תקנות אלה שגשלה לנכה באמצעות דואר רשום לפי הכתובת הידועה לאחרונה למנהל הלשכה הנוגע בדבר, רואים אותה כאילו נמסרה לנכה. כתום ארבעה עשר יום מיום מסירתה למשרד הדואר, על מנת לשלוח לנכה, אלא אם הוכח ההיפך.
20. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (תקנות להשתלמות מקצועית במוסדות להשכלה גבוהה), תשט"ו—1955".

השם

י' בשבט תשט"ו (2 בפברואר 1955)

(חמ"ד) (4)

פ נ ח ס ל ב ו נ
שר הבטחון

חוק בנק הדואר, תשי"א—1951

תקנות בדבר השירותים בבנק הדואר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק בנק הדואר, תשי"א—1951, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתוספת לתקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר), תשי"ד—1953, בחלק א' אחרי סעיף 4 יוסף סעיף זה:

תיקון התוספת

5. גביית שיק לזכות החשבון כשמקום הפרעון אינו ירושלים.

תל אביב או חיפה 0.100

2. תחילתם של תקנות אלה היא מיום כ"ה בשבט תשט"ו (17 בפברואר 1955).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון מס' 2) תשט"ו—1955".

השם

ט' בשבט תשט"ו (1 בפברואר 1955)

(המ(15)בנר/3)

יוסף בורג

שר הדואר

¹ ס"ח 70, תשי"א, עמ' 219.

² ק"ח 400, תשי"ד, עמ' 118; ק"ח 470, תשט"ו, עמ' 46.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, הסעיפים

14^א (א) ו-2^ד (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת 4 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, בפרט 704, במקום סעיף (ה) יבוא סעיף זה:

תיקון פרט 704

„(ה) תושבי ישראל בשירות אניות ואוירונים:

(1) תושב ישראל המשרת באוירון והחוזר ארצה לאחר ששהה בחוץ לארץ פחות

מחודש אחד, זכאי לפטור על חפציו האישיים, פרט לאלה המפורטים בפסקאות

(א) עד (ה) לסעיף (א) (1).

תושב כאמור ששהה בחוץ לארץ חודש אחד או יותר, זכאי לפטור על חפציו

אלה:

(א) חפצים אישיים, פרט לאלה המפורטים בפסקאות (א) עד (ה) לסעיף

(א) (1);

¹ ע"ר 1937, חוס' 1 מס' 714, עמ' 183.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

⁴ ק"ח 447, תשי"ד, עמ' 704.

(ב) משקאות משכרים במידה שאינה עולה על רבע ליטר לכל נכנס שגילו 18 שנה ומעלה;

(ג) חפצים אחרים. אם סכום המכס החל עליהם אינו עולה על ארבע לירות לכל נכנס.

(2) תושב ישראל המשרת באניה והחוזר ארצה זכאי לפטור על חפצים אלה :

(א) חפצים אישיים פרט לאלה המפורטים בפסקאות (א) עד (ה) לסעיף (א) (1);

(ב) משקאות משכרים במידה שאינה עולה על רבע ליטר לכל נכנס שגילו

18 שנה ומעלה, אם שהה בחוץ לארץ חודש אחד או יותר;

(ג) חפצים אחרים אם סכום המכס החל עליהם אינו עולה על 500 פרוטה

לכל יום של היעדרות מישראל, ובלבד שסכום המכס הכולל לא יעלה

על 20 לירות.

הפטור לפי סעיף זה לא יינתן אלא אם החפצים הובאו עם הנכנס ובכמות שהיא לדעת

גובה המכס מיועדת לשימושו העצמי והתכוף של הנכנס.

תחילה

2. תחילתו של צו זה היא מיום י"ג בחשוון תשט"ו (9 בנובמבר 1954).

השם

3. לצו זה ייקרא "צו תעריף המכס והפטור (מס' 13), תשט"ו—1955".

ג' בשבט תשט"ו (26 בינואר 1955)

(חמ(1)מכ/ת/2)

ל ו י א ש כ ו ל

שר האוצר

פקודת מס הבולים

1 צו בדבר פטור עינוגים מסויימים ממס הבולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) לפקודת מס הבולים, אני מצווה לאמור :

1. כרטיסי כניסה לעינוגים (שעשועים) הנערכים בקביעות על ידי אגודת התזמורת פטור הקאמרית, ברמת גן, יהיו פטורים ממס.

השם

2. לצו זה ייקרא "צו מס הבולים (עינוגים) (פטור מס' 2), תשט"ו—1955".

ג' בשבט תשט"ו (26 בינואר 1955)

(חמ(1)מכ/ב/12)

ל ו י א ש כ ו ל

שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 171.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, תחול על הדרך ברוחב עד 30 מטר הנמשכת מנקודת ציון 122.350—138.600 בקירוב עד לנקודת ציון 117.450—138.100 בקירוב, והמסומנת לשם זהו בקו אדום במפה מס' כ/1835, הערוכה בקנה מידה 1:20.000 והחתומה ביד שרת העבודה.

תחולת הפקודה
על הדרך

2. העתק המפה נמצא במחלקת העבודות הציבוריות אבו-כביר, תל אביב, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות במשרד.

רשות לעיין
בהעתיקי המפות

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש לואדי סוכריר)", תשט"ו—1955.

השם

י' בשבט תשט"ו (2 בפברואר 1955)

(המ' 11/דמ')

גולדה מאירסון

שרת העבודה

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר של ראשון לציון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז (להלן — הועדה), אני מצווה לאמור:

1. השטח במחוז המרכז שאת גבולותיו קבעה הועדה והמתוארים בתוספת יהיה שטח תכנון עיר.

קביעת גבולות
שטח תכנון עיר

2. גבולותיו של השטח האמור המתוארים בתוספת סומנו בקו כחול בתשריט, הערוך בקנה מידה 1:20.000 מיום כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955) והחתום ביד שר הפנים וביד יושב ראש הועדה; העתק התשריט הופקד במשרדי הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר, ראשון לציון, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות ובימים שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

תשריט והפקדת
העתק ממנו

3. תחילתו של צו זה היא מיום פרסומו ברשומות.

תחילה

4. צו תכנון ערים (ראשון לציון), תשי"א—1951³ — בטל.

ביטול

5. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (ראשון לציון), תשט"ו—1955".

השם

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 169, תשי"א, עמ' 891.

תוספת

גבולות שטח תכנון עיר של ראשון לציון

גבולות שטח תכנון עיר של ראשון לציון הם כפי שסומנו בקו כחול בתשריט, הערוך בקנה מידה 1:20,000 מיום כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955) והחתום ביד שר הפנים וביד יושב ראש הועדה והמקיף גושי רישום קרקע אלה:

ה ג ו ש י ם : 3630 עד 3633, 3922 עד 3947, 4236, 4237, 4240 עד 4243, 4246, 4247 עד 5025, 5028 עד 6084, 6089 עד 6095, 6097 עד 6285, 6288 עד 3643 פרט לחלקות 28 עד 73, 77, 78, פרט לחלק מחלקה 2 (דרך) הגובל עם חלקה 72 ופרט לחלק מחלקה 79 (דרך) הגובל עם חלקות 77 ו-78.

כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955)

(חמ"ט 13) 2

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

תקנות ההגנה, 1939

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר ייצור מספוא והסחר בו

בתוקף סמכותי לפי התקנות 46 ו-71 לתקנות ההגנה, 1939¹, והתקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944², אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„יצרן“ — אדם העוסק באחד מאלה:

(1) בייצור מספוא;

(2) בעבודה מהעבודות הדרושות לתהליכי ייצור המספוא או לשינוי צורתו;

טיבו או איכותו;

(3) באריזתו במיכלים,

למעט חקלאי, לגבי גרעינים, תבן, קש, חציר ירוק, חציר יבש ותחמיצים הגדלים או המיוצרים במשקו;

„גרעינים“ — לרבות חטים, שיפון, שעורים, שבולת שועל, תירס, דורה, סורגום;

„סוחר“ — הסוחר במספוא כיבואן, סיטונאי או קמעונאי, לרבות אגודה שיתופית המספקת מספוא לחבריה בלבד;

„מספוא“ — חומר המשמש או עשוי לשמש כחומר הזנה לבעלי חיים, לרבות תערובת של שני סוגי מספוא או יותר;

„המפקח“ — כמשמעותו בפקודת הפיקוח על המזונות, 1942³.

¹ ע"ר 1939, חוס' 2 מס' 914, עמ' 548.

² ע"ר 1944, חוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.

³ ע"ר 1942, חוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.

2. לא יעסוק אדם כיצורן או כסוחר אלא לפי רשיון מאת המפקח ובהתאם לתנאי הרשיון.
3. בעד מתן רשיון לפי סעיף 2 תשולם לכל שנה אגרה כמפורט להלן:

לירות

50

25

10

יצרן

יבואן או סיטונאי

קמעונאי

תחולה

השם

4. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
5. לצו זה ייקרא "צו ההגנה (ייצור מספוא והסחר בו), תשט"ו—1955".

אבינעם הלוי

אני מאשר.

רשות מוסמכת

ב' בשבט תשט"ו (25 בינואר 1955)

רשות מפקחת

(חמ"ט 16) 37

פרץ ברנשטיין

שר המסחר והתעשייה

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

ביטול צו בדבר הגבלת הסחר במספוא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942, אני מצווה לאמור:

1. צו הפיקוח על המזונות (הגבלת הסחר במספוא), תש"ח—1948² — בטל.
2. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על המזונות (הגבלת הסחר במספוא) (ביטול), תשט"ו—1955".

ביטול צו

השם

כ"ב בטבת תשט"ו (16 בינואר 1955)

(חמ"ט 16) 37

אבינעם הלוי

המפקח על המזונות

¹ ע"ר 1942, תוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.

² ע"ר תש"ח, תוס' ב' מס' 18, עמ' 102.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה,
בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטח בנין ערים
של השטח הגלילי, מחוז חיפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936, מתקינה הועדה המחוזית
לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה, חוק עזר זה :

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אזור“ — השטח שהוכרז עליו בצו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953, כעל
שטח גלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה ;

„נכסים“ — כל קרקע או בנין הנמצא בתוך האזור ;

„בעל נכסים“ — לרבות אדם המקבל, או זכאי לקבל, הכנסה מהנכסים או שהיה מקבלה
אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא בין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין
שהוא מחזיק בהם למעשה ובין לא, וכן שוכר או שוכר משנה ששכר הנכסים לתקופה
של למעלה משלוש שנים ;

„דרך“ — דרך מלך, רחוב, סמטה, שביל, מבוא, דרך דרגות, דרך מעבר, דרך לכלי רכב,
דרך להולכי רגל, רחבה, ככר או גשר, בין שהם רשות היחיד ובין שהם רשות הרבים,
בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים, לרבות תעלות, חפירות, ביובים למי גשמים,
מדרכות, איי תעבורה, עצים ומשוכות שבצדי דרכים, קירות תומכים, גדרות, מחיצות
ומעקות ;

„פעולה“ — עבודה בנכסים או שימוש בהם, הטעונים היתר לפי חוק עזר זה והנעשים בהתאם
לתכנית שניתן לה תוקף לפי הפקודה ;

„ועדה מקומית“ — הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר לאזור ;

„נפת הבנין“ — החלל שבתחומי שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של
רצפת קומתו הנמוכה ביותר ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו
מביתון, צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה, משטחו
התחתון של הגג ;

„רשות בריאות“ — מנהל שירותי הרפואה או מי שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה ;

„מהנדס“ — אדם שהועדה המקומית מינתה אותו להיות מהנדס או מודד וכל אדם שהמהנדס
העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„היתר“ — היתר לפעולה הנדרש לפי חוק עזר זה.

פעולה

הטעונה היתר

2. לא יעשה אדם פעולה מן הפעולות המפורטות להלן, אלא בהיתר בכתב מאת הועדה
המקומית, חתום ביד יושב ראש הועדה והמהנדס, ואלה הן הפעולות :

(1) הקמת בנין, הרחבתו, שינויו, הפיכתו או הריסתו ;

(2) סלילת דרך או תיקונה ;

(3) חפירה, מילוי, תיעול או ביוב ;

(4) הנחת כבלים תת-קרקעיים להעברת זרם חשמלי ;

(5) כל עבודה המשפיעה על מראהו החיצוני של בנין ;

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

² ק"ת 365, תשי"ג, עמ' 1119.

(6) התקנת אמבטיה, בית כסא, בור שופכין, בור חלחול, קערת הדחה או כיור לנטילת ידים בבנין קיים ;

(7) כריית באר, קידוחה, סתימתה או העמקתה ;

(8) שימוש בנכסים לכל תכלית שונה מזו שלשמה הותר השימוש בהם.

הנשת בקשות

3. (א) בקשה להיתר תוגש בכתב לוועדה המקומית על גבי טופס שהמהנדס יקבע מזמן לזמן ותהא חתומה ביד בעל הנכסים — למעט שוכר ושוכר משנה לתקופה שלמטה מ-49 שנה — ועורך התכנית.

(ב) לפי דרישת המהנדס או רשות הבריאות יגיש המבקש לוועדה המקומית, במידע ובמספר העתקים כפי שיקבעו, תשריטים, חתכים, חזיתות, חישובים ופרטים אחרים המתייחסים לנכסים, כשהם חתומים ביד הבעל ועורך התכנית.

(ג) נדרשו המסמכים המפורטים בסעיף קטן (ב), וניתן היתר, יצורפו המסמכים להיתר כשהם מאושרים וחתומים ביד יושב ראש הוועדה המקומית והמהנדס ויהיו חלק בלתי נפרד ממנו.

4. (א) הוועדה המקומית רשאית לתת היתר, לסרב לתתו, לשנותו או להפסיק את תקפו, וכן להתנות בו תנאים, כפי שתמצא לנכון, לכל דבר מן הדברים האלה :

מחו היתר ותנאיו

(1) החמרים שיש להשתמש בהם בביצוע הפעולה ;

(2) בניית מדרכות, קירות גבול וגדרות ;

(3) מילוי או חפירה במגרש ;

(4) הריסתו של בנין ארעי שהקמתו הורשתה באותו היתר ;

(5) הריסתו של בנין שיש לו קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;

(6) מראהו החיצוני של הבנין ;

(7) השימוש או שינוי השימוש בבנין או בקרקע שיש להם קשר לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;

(8) בניה, סניטציה, אוורור, ביוב, תיעול, ניקון, התקנת מעליות, אספקת מים, חשמל, מקומות חניה והגשה אליהם במידה שלענינים אלה יש קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר.

(ב) לא יינתן היתר אלא בתנאי שבעל הנכסים התחייב —

(1) לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי להגן על הציבור ועל העובדים העוסקים בביצוע הפעולה מפני חמרים נופלים ומכל נזק שעלול להיגרם עקב ביצוע זה, ולהיות אחראי לבטחון העובדים העוסקים כאמור, וכן לכל פגיעה שתיגרם לכל אדם מן הציבור או לעובד כתוצאה מאי מילוי אחרי הוראה זו ;

(2) לא להרשות הינוח חמרים, מכשירים, כלי עבודה או חפצים אחרים על כל דרך או מדרכה, אלא אם הותר הדבר על ידי המהנדס ;

(3) להימנע מכל מעשה העלול להפריע לתנועת כלי רכב או הולכי רגל, אם לא הותר המעשה על ידי המהנדס ;

(4) להתקין מנורות, פיגומים ומחיצות קרשים כפי שיידרש על ידי המהנדס לשם הגנה מספקת על הציבור ועל העובדים בתחומי השטח שבו מתנהלת העבודה ומסביב לו ;

(5) לדאוג ליציבותו של הבנין תוך כדי בנייתו ;

(6) לסלק מהקרקע שבה בוצעה הפעולה, או מסביבתה, את הכלים, המכשירים או החפצים האחרים וכן שיירי הבנין שנערמו עליה מיד עם סיום הפעולה או עם תום תקופת הביצוע לפי הוראה מאת המהנדס ;

(7) לא לגור ולא להרשות לאחרים לגור בבנין, אלא לאחר שניתנה עליו תעודת גמר על ידי הועדה המקומית ;

(8) למלא אחרי הוראות המהנדס שניתנו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6) ולהרשותו לבצע את ההוראות במקומו ועל חשבונו באם לא ביצעם בעצמו ;

(9) לשלם לוועדה המקומית את הוצאות ביצוע העבודות שנעשו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6) ;

ובתנאי שלהקמת בנין שישמש למלאכה או לתעשייה הסכימה רשות הבריות.

(ג) בסעיף זה "בעל נכסים" כולל את האדם שעל שמו הוצא ההיתר וכל מי שמפקח על הפעולה או מבצע אותה בתור קבלן.

תקפו של היתר וחירושו

5. (א) תקפו של כל היתר הוא לשנה אחת מתאריך נתינתו, אם לא נקבעה בו תקופה ארוכה יותר.

(ב) - לא הושלמה הפעולה שלגביה ניתן ההיתר תוך תקופת תקפו של ההיתר, תהא הועדה המקומית חייבת, לפי דרישת בעל ההיתר ובאין מניעה חוקית, לחדש אותו, בתנאי שתשולם אגרה של 2 לירות או בשיעור שנקבע בחוק עזר זה להיתר מקורי, הכל לפי הסכום הקטן.

(ג) תקפו של היתר שחודש הוא שנה מתאריך החידוש.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב) אין היתר ניתן לחידוש כעבור תקופה של שלוש שנים מתאריך נתינתו או לאחר שפג תקפו של ההיתר שחודש, הכל לפי התאריך המוקדם.

העברת היתר

6. חל שינוי בבעלות על נכסים שלגביהם ניתן ההיתר, תוך תקופת תקפו של ההיתר, רשאי בעל הנכסים החדש לדרוש את העברת ההיתר על שמו לאחר תשלום אגרה בסך של 2 לירות.

7. (א) בעד מתן היתר תשלום אגרה בשיעור, שנקבע בתוספת לפעולה שלגביה ניתן ההיתר, ובלבד שלא תפחת מ-2 לירות לכל היתר.

(ב) בעד מתן היתר לפעולה שלא פורטה בתוספת תשלום אגרה של 2 לירות.

(ג) 20% מסכום האגרה ישולמו בעת הגשת הבקשה להיתר והיתרה עם מתן ההיתר.

(ד) היתר לפעולה למקום פולחן ציבורי פטור מאגרה.

(ה) האגרה המשתלמת בעד היתר בניה תיחשב לפי נפחו של הבנין כמצויין בתכניות המצורפות להיתר.

(1) (1) שיעור האגרה, המשתלמת בעד היתר בניה לבנין בעל מסגרת מתכת או בעל מסגרת ביטון מזויין, יהיה בשיעור האגרה שנקבעה בתוספת 10% ;

(2) בסעיף קטן זה "בנין בעל מסגרת מתכת" או "בעל מסגרת ביטון מזויין" — בנין שבו מועברים המטענים והעמסים, כולם או מקצתם, ליסודות דרך כל קומה וקומה באמצעות שלד של מסגרת מתכת או שלד של מסגרת ביטון מזויין.

(ז) לצורך חישוב האגרה יהא דין תוספת בניה כדין בניה חדשה.

(ח) בעד היתר להחליף סוג בנין אחד במשנהו, בין בדרך שינוי השימוש, שינוי הבניה או חידוש הבניה, ובין בכל דרך אחרת, תשלום האגרה של 2 לירות או הסכום שבו

עולה האגרה המשתלמת לגבי הבנין מהסוג החדש על זו המשתלמת לגבי הבנין מהסוג הקודם, הכל לפי הסכום הגדול.

(ט) מקום שחלקים שונים של בנין משמשים או מיועדים לשמש למטרות שונות תשולם אגרה לכל חלק וחלק כאילו היה אותו חלק בנין נפרד.

(י) האגרה בעד היתר לבניית בנין ארעי תהיה השליש מהאגרה המשתלמת בעד היתר לבניית בנין קבע מאותו סוג.

8. חוקי עזר לאזור הגלילי של חיפה (מסי רשיונות לבנין ערים), 1942¹, וחוקי עזר בנידון רשיונות לבנין ערים (האזור הגלילי של חיפה), 1942² — בטלים.

9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז חיפה (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז חיפה), תשט"ו—1955".

תוספת

חלק א': בנינים חדשים

שיעור האגרה
בפרוטות

1. בנינים ציבוריים המשמשים — אך ורק כמוסדות דת, צדקה, חינוך, תרבות, בריאות, בתי מרחצאות ציבוריים, בתי מחסה, מצבות וזכרון (גלעדים) —
 - 25 שאינם משמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב
 - 50 המשמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב
 - המשמשים מגרש ספורט או מתקנים פתוחים אחרים — לכל 50 מקומות או חלק מהם
2. בנינים חקלאיים, רפתות, אורוות, לולים, מחסנים ובתי מלאכה המשמשים למטרות חקלאיות, בניני תעשייה המעבדים תוצרת חקלאית ונמצאים בתוך ישובים חקלאיים או סמוך להם — לכל מטר מעוקב
 - 25 בתי מגורים — שנפחם אינו עולה על 500 מטר מעוקב, בתי מגורים בתכניות שיכון מאורגן בהם הנפח של יחידת דיור אינו עולה על 200 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב
 - 25 בתי מגורים אחרים — לכל מטר מעוקב
3. בניני תעשייה, מחסני סחורות, בתי חרושת ובתי מלאכה, לרבות מיכ"ל — לכל מטר מעוקב
 - 50 חנויות למכירה קמעונית או סיטונית, בתי קפה, מסעדות, משרדים ומוסכים, בתי מלון, תיאטרונים ואולמי קונצרטים — לכל מטר מעוקב
 - 100 מגדלי מים, בורות מים, בריכות מים — לכל מטר מעוקב
 - 35 בתי קולנוע ובתי עינוג אחרים שלא פורטו בתוספת זו — לכל מטר מעוקב
7. במתקנים פתוחים ללא גג — לכל 50 מקומות או חלק מהם

¹ ע"ר 1942, חוס' 2 מס' 1177, עמ' 423.
² ע"ר 1942, חוס' 2 מס' 1177, עמ' 426.

חלק ב': עבודות אחרות

שיעור האגרה.
בפרוטות

1. הקמת קירות פנימיים בבנין קיים — לכל מטר אורך של קיר 150
2. פתיחתו, הרחבתו או סתימתו של פתח בקיר — לכל פתח 1500
3. כל עבודה או תיקון בקיר חוצץ, קיר חיצוני, רצפה, תקרה, גג או יסוד בבנין קיים 3000
4. התקנת אמבטיה, בית כסא, קערת הדחה או כיור רחצה קבועים בבנין קיים — לכל התקנה 700
5. התקנת בור רقب, בור שופכין, בור חלחול בבנין קיים — לכל התקנה 3000
6. בניית קירות גבולין או גדרות למגרשים המשמשים לצרכי מגורים, מסחר או תעשיה — לכל מטר אורך של קיר או גדר 30
7. כריית באר, קידוח, חפירתה או העמקתה 6000
8. התקנת חלונות בולטים או גוזזטראות בולטות מעל לדרך הרבים — לכל מטר מרובע הבולט מעל לדרך 3000
9. הוספת יציע בבנין קיים — לכל מטר מרובע 350
10. סגירת מרפסת בבנין קיים — לכל מטר מרובע 350
11. הקמת קירות מגן — לכל מטר אורך 10
12. קו הספקת מים בקוטר — עד 4" — לכל מטר אורך 20
למעלה מ-4" עד 10" — לכל מטר אורך 30
העולה על 10" — לכל מטר אורך 75
13. בניית סכר — עד 20.000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה 2
למעלה מ-20.000 מטר מעוקב עד 100.000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה 1½
למעלה מ-100.000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה 1
14. גדר סביב שטח שעיקר שימושו למטרות חקלאיות — לכל מטר אורך 10
15. סלילת דרכים — לכל מטר מרובע 10
16. הנחת צינורות ביוב או התקנת תעלות ביוב — לכל מטר אורך 50

י ע ק ב ב ר ג מ ן

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז חיפה

נחאשר.

ט"ו בטבת תשט"ו (9 בינואר 1955)

(חמ"ט (13) תע/35)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית חיפה חוק עזר זה:

- בסעיף 1 לתוספת לחוק עזר לחיפה (היטל עינוגים), תש"י—1950, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) קולנוע:

החלפת סעיף 1 (א) לתוספת

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו (בפרוטות)
עד 30 פרוטה	עד 84
40 פרוטה	עד 100
50 פרוטה	עד 101
65 פרוטה	עד 141
50% ממחיר הכרטיס	למעלה מ-180

- לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955“.

השם

א ב א ח ו ש י
ראש עיריית חיפה

נתאשר.

כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955)
(חמ 874012)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 91, תש"י, עמ' 1004; ק"ת 456, תשי"ד, עמ' 966.

פקודת העיריות, 1934

חוק לעידוד השקעות הון, תש"י—1950

חוק עזר לתל אביב-יפו בדבר פטור מתשלום ארנונה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 (להלן — הפקודה), וסעיף 7 לחוק לעידוד השקעות הון, תש"י—1950, מתקינה מועצת עיריית תל אביב-יפו חוק עזר זה:

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ס"ח 41, תש"י, עמ' 129.

1. (א) כל בנין שגמר בנייתו היה לאחר ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948) ושנועד לשמש מפעל מאושר וכל חוספת לבנין כזה יהיו פטורים, כל עוד הם מפעל מאושר, במשך חמש שנים כמשמעותן בסעיף 2 (א) לחוק, מתשלום ארנונת רכוש המוטלת עליהם עפ"י הפקודה. (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על ארנונה שהמועד לשילומה הגיע לפני כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לתל אביב-יפו (עידוד השקעות הון) (פטור מתשלום ארנונה), תשט"ו—1955".

חיים לבנון

ראש עיריית תל אביב-יפו

נתאשר.

ג' בשבט תשט"ו (26 בינואר 1955)

ישראל רוקח

(חמ 899017)

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להרצליה בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 מתקינה המועצה המקומית הרצליה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"חוק עזר לכרכור" — חוק עזר לכרכור (פיקוח על כלבים), תשי"א—1951;²
"בעל כלב", "לוחית-מספר", "רשיון", "המועצה", "תחום המועצה" — כמשמעותם בחוק עזר לכרכור, ובלבד שבכל מקום בו נאמר "כרכור" יראו כאילו נאמר בו "הרצליה".

תחולת הסעיפים
2 ו-3 לחוק
עזר לכרכור

1א. הסעיפים 2 ו-3 לחוק עזר לכרכור כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 ו-3 גם לחוק עזר זה.

אגרות

4. (א) המועצה תגבה אגרה של 2 לירות בעד כל רשיון, וכן אגרה של 250 פרוטות בעד כל לוחית-מספר;

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון —

(1) לרועה צאן או בקר — בעד שני כלבים;

(2) לעיוור — בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

תחולת הסעיפים
5 עד 9 לחוק
עזר לכרכור

4א. הסעיפים 5 עד 9 לחוק עזר לכרכור כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 5 עד 9 גם לחוק עזר זה.

ביטול

10. חוקי עזר של הרצליה (רשיונות לכלבים והפיקוח עליהם), 1941³ — בטלים.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר להרצליה (פיקוח על כלבים), תשט"ו—1955".

ב. צ. מיכאלי

ראש המועצה המקומית הרצליה

נתאשר.

כ"ב בטבת תשט"ו (16 בינואר 1955)

ישראל רוקח

(חמ 821107)

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 170, תשי"א, עמ' 936.
³ ע"ר 1941, חוס' 2 מס' 1116, עמ' 934.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית ביאליק בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית ביאליק חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„חוק עזר לטבעון“ — חוק עזר לטבעון (אספקת מים), תשי״ב—1952²;

„מפעל מים“, „רשת פרטית“, „אבזרים“, „מונה“, „נכס“, „מנהל“, „צרכן“, „ראש המועצה“, „המועצה“, „רשיון שרברב“ — כמשמעותם בחוק עזר לטבעון, ובלבד שבמקום בו נאמר „טבעון“ יראו כאילו נאמר „קרית ביאליק“.

א1. סעיפים 2 עד 5 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 5 גם לחוק עזר זה, ובלבד שהביטוי „תוספת“ יתייחס לתוספת לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
2 עד 5 לחוק
עזר לטבעון

6. (א) לא יתקין אדם מונה אלא אם הוא מנהל.

התקנת מונה

(ב) המנהל יתקין מונה, לפי בקשתו של הצרכן.

(ג) הצרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למונה שבהחזקתו וישא בהוצאות בדיקתו, תיקונו או החלפתו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי המועצה או פועליה בשעת מילוי תפקידם.

(ד) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שהמונה שבחזקתו אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שהמונה ייבדק על ידי המנהל.

(ה) בעד בדיקת המונה כאמור ישלם הצרכן אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא פעל המונה כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבענה לפי התצורות הממוצעת במשך חדשיים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה.

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע לו בחלק ב' של התוספת.

אגרת מים

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

7א. הסעיפים 8 עד 9 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 8 עד 9 גם לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
8 עד 9 לחוק
עזר לטבעון

10. (א) אגרת מים תשולם תוך שבעה ימים לאחר מסירת דרישה לכך על ידי המועצה.

מועד התשלום

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה תשולם האגרה עם מתן הרשיון לאותה בניה; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק שלא יעלה על 80% מהאגרה ששולמה כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

10א. הסעיפים 11 עד 22 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 11 עד 22 גם לחוק עזר זה, ובלבד שהביטוי „תוספת“ יתייחס לתוספת לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
11 עד 22 לחוק
עזר לטבעון

¹ ע״ר 1941, תוס׳ 1 מ׳ 1154, עמ׳ 119.
² ק״ת 268, תשי״ב, עמ׳ 880.

תוספת

חלק א'

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ג)) — לשנה 250.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1))
ליחידת דיור אחת על מגרש שגדלו בדונמים —
עד $\frac{1}{3}$ 80.—
למעלה מ- $\frac{1}{3}$ עד $\frac{2}{3}$ 95.—
למעלה מ- $\frac{2}{3}$ 125.—
ואם היו באותו מגרש יותר מיחידת דיור אחת —
לכל יחידת דיור נוספת — תוספת של 30.—
לבית חרושת, בית מסחר או עסק — לכל שנה —
עד 100 מ² 30.—
לכל 100 מ² נוספים או חלק מהם 12.500
3. השתתפות בהוצאות הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל נכס 125.—
4. אגרת בדיקת מונה (סעיף 6 (ה)) 3.—
5. אגרת חידוש החיבור (סעיף 12 (ג)) 2.—
6. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 6.—

חלק ב'

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת מים (סעיף 7 (א)) לשימוש ביתי בעד כל יחידת דיור —
עד ל-10 מ² — לחודש 1.200
לכל מ² נוסף או חלק ממנו 0.046
2. אגרת מים לבניה (סעיף 10 (ב)) — לכל מ² בנין בכל קומה 1.—

צ. ק ר ל י נ ר

ראש המועצה המקומית קרית ביאליק

נחאשר.

כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955)

(חמ 852001)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית עמל בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית קרית עמל חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 של התוספת לחוק עזר לקרית עמל (היטל עינוגים), תש"י—1950², במקום סעיף קטן (ב), יבוא סעיף קטן זה:
- "(ב) לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

החלפת סעיף
1 (ב) לתוספת

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו פרוסה
עד 30 פרוטה	עד 84
30% ממחיר הכרטיס	עד 85
40% ממחיר הכרטיס.	226 ומעלה

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית עמל (היטל עינוגים) (תיקון), תשט"ו—1955".

השם

י. אורלי

ראש המועצה המקומית קרית עמל

נתאשר.

כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955)

(חמ 85235)

ישראל רוקח

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 77, תש"י, עמ' 705.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לתל מונד בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית תל מונד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

"חוק עזר לקדימה" — חוק עזר לקדימה (היטל עינוגים), תשי"א—1951²;

"עינוג", "בית עינוג", "כרטיס", "בול", "היטל", "מנהל", "המועצה", "מפקח" — כמשמעותם בחוק עזר לקדימה, ובלבד שבמקום בו נאמר "קדימה" יראו כאילו נאמר "תל מונד".

- 1א. הסעיפים 2 עד 9 לחוק עזר לקדימה כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 9 לחוק עזר זה, ובלבד שהביטוי "תוספת" יתייחס לתוספת לחוק עזר זה.

חולות הסעיפים
2 עד 9 לחוק,
עזר לקדימה

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לתל מונד (היטל עינוגים), תשט"ו—1955".

השם

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 155, תשי"א, עמ' 707.

התוספת

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט :

מחיר הכרטיס (כפרוסות)	שיעור ההיטל (כפרוסות)
עד 75	5
76 — 140	10
141 — 190	20
191 — 240	30
241 — 300	75
301 — 400	100
401 — 800	150
801 ומעלה	20% ממחיר הכרטיס.

(ב) לכל עינוג, חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט :

כרטיס שמחירו (כפרוסות)	שיעור ההיטל
עד 84	30 פרוטה
85 — 225	30% ממחיר הכרטיס
226 ומעלה	40% ממחיר הכרטיס.

נ. דינוביצר

ראש המועצה המקומית תל מונד

נחאשר.

ח' בטבת תשט"ו (2 בינואר 1955)

(חפ 85802)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לתל מונד בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית תל מונד חוק עזר זה :

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לטבעון“ — חוק עזר לטבעון (מודעות ושלטים), תשי״א—1951;¹
 „מועצה“, „ראש המועצה“, „פרסום“, „מודעה“, „שלט“, „הצגה“, „לוח מודעות“ —
 כמשמעותם בחוק עזר לטבעון, ובלבד שבכל מקום שבו נאמר „טבעון“ יראו כאילו נאמר
 בו „תל מונד“.

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק״ת 154, תשי״א, עמ' 873.

א. הסעיפים 2 עד 9 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו סעיפים 2 עד 9 גם לחוק עזר זה, ובלבד שהביטויים "תוספת ראשונה" ו"תוספת שניה" יתייחסו לתוספת ראשונה ותוספת שניה לחוק עזר זה.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לתל מונד (מודעות ושלטים), תשט"ו—1955".

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ה))

מידת מודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

מידת המודעה	אורך בס"מ	רוחב בס"מ
גדולה	93	62
בינונית	46	62
קטנה	46	31
זעירה	23	31

תוספת שניה

(סעיף 3 (א))

שיעור האנרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים משטח הבד
0.005
2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה — לכל שבוע או חלק משבוע — לכל 100 ס"מ מרובעים
0.020
3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים —
2.000 (א) מודעה גדולה
1.000 (ב) מודעה בינונית
0.500 (ג) מודעה קטנה
0.300 (ד) מודעה זעירה
4. שלט — לכל מטר אורך או — אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממטר
1.500

ג. דינוביצר

ראש המועצה המקומית תל מונד

נתאשר.

כ"ט בטבת תשט"ו (23 בינואר 1955)

(חמ 85803)

ישראל רוקח

שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).